

Állatgyerekek az Állatkertben

Nincs bájosabb a csetlő-botló, játékos, bumfordi állatkölyköknél – nem csoda, hogy ők jelentik a legnagyobb attrakciót az Állatkertben. A medvebocok, oroszlánkölykök, zebracsikók már száz évvel ezelőtt is a közönség kedvencei voltak, de ahogy egyre többet tudunk az életmódjukról, igényeikről, egyre több különleges állatot sikerül szaporodásra bírni.

Volt egyszer egy óvoda

Egykor az állatkertekben, így Budapesten is számos állatkölyköt neveltek mesterségesen; részint azért, mert az anyja magára hagyta és nem gondozta, részint pedig azzal a céllal, hogy szelídebbek legyenek. Sok nagymacska-kölyköt dajkakutya szoktatott, vagy cumisüvegből etették az állatgondozók. A felcseperedő állatokat egy közös, elkerített területen, az ún. Állatóvodában helyezték el, ahol együtt heverészett a medveboc a őzgidával, és így tovább. Ez azonban távol állt az állatok természetes életmódjától. Ma már a komoly állatkertek arra törekszenek, hogy minden állatot a saját anyja neveljen fel, és amennyire lehet, megőrizzék természetes viselkedésüket.

Aruntól Zuluig

Jelenleg állatkertünk legnépszerűbb „gyereke” Arun, a két éves kiselefánt, de sok rajongója akad Indigónak, a gorillacsemetének, valamint a két, már óvodáskorban lévő orangután-lurkónak, AnnaHannának és Lone-nak is, és minden bizonnyal hamar felzárkózik hozzájuk a nemrég született csíkos-pöttyös tapírkölyök. Gyakori a gyermekáldás számos erszényesnél, illetve a vendégüzletek mindhárom csoportjánál: a sörényes hangyászok, a kétujjú lajhárok és a háromöves tatuk, azaz matakók egyaránt rendszeresen hoznak világra egy-egy kölyköt, akik már-már hagyományszerűen különféle süteményekről kapják a nevüket, mint Beigli, Flódní, Briós vagy Kuglóf. Az állatgyerekek ABC-jét Zulu, az elárvult kis szurikáta zárja, akit az állatgondozók nevelnek, és a közönség egyelőre leginkább az internetről ismeri.

